

Όνοματεπώνυμο: _____, AM: _____

Έχω παραδώσει εργασίες: ΝΑΙ ΟΧΙ

Θέμα 1^ο (3 μονάδες):

Ένα άστρο μπορεί να θεωρηθεί σφαιρικά συμμετρική, στάσιμη και στατική κατανομή ρευστού που περιβάλλεται από κενό.

(α) Πως προκύπτει η εξίσωση υδροστατικής ισορροπίας του $\nabla^2 h = -4\pi G\rho$;

Ποια είναι τα διάφορα μεγέθη στη σχέση αυτή;

(β) Έστω το ρευστό του άστρου μπορεί να θεωρηθεί προσεγγιστικά ασυμπίεστο με πυκνότητα ρ και η τιμή της πίεσης στο κέντρο είναι P_c .

(β₁) Βρείτε διαστατικά την ακτίνα του άστρου σαν συνάρτηση των P_c και ρ .

(β₂) Ποια η ακριβής σχέση που δίνει την ακτίνα του άστρου σαν συνάρτηση των P_c και ρ ;

(Βρείτε πρώτα την πίεση συναρτήσει της ακτίνας.)

(γ) Δείξτε ότι για ένα άστρο σε υδροστατική ισορροπία η συνάρτηση $F(r) = P(r) + \frac{GM(r)^2}{8\pi r^4}$ με

$M(r) = \int_0^r \rho 4\pi r^2 dr$ είναι φθίνουσα ανεξαρτήτως καταστατικής εξίσωσης και άρα σε κάθε άστρο μάζας M και ακτίνας R η πίεση στο κέντρο είναι $P_c > \frac{GM^2}{8\pi R^4}$.

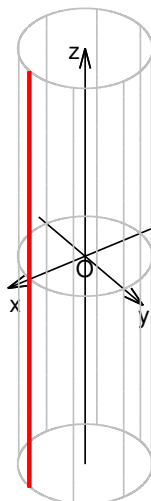
Θέμα 2^ο (3 μονάδες):

Έστω ιδεατό πλάσμα, αρχικά στατικό και με ομογενές μαγνητικό πεδίο $B_0 \hat{z}$. Από την στιγμή $t = 0$ και μετά το πλάσμα αποκτά περιστροφική ταχύτητα $\mathbf{u} = \Omega \omega e^{-z^2/L^2} \hat{\phi}$ (όπου Ω και L θετικές σταθερές).

(α) Ποιο θα είναι το μαγνητικό πεδίο σε μεταγενέστερους χρόνους $t > 0$;

(β) Έστω η δυναμική γραμμή που αρχικά είναι η ευθεία $x = L, y = 0$ (ή ισοδύναμα $\omega = L, \phi = 0$). Βρείτε την εξίσωσή της το χρόνο $t = \pi/2\Omega$ και σχεδιάστε την όσο πιο προσεκτικά μπορείτε, σχολιάζοντας τα χαρακτηριστικά που θεωρείτε άξια λόγου.

★ (γ) Ποια η ροή Poynting στη \hat{z} κατεύθυνση και τι εκφράζει;

Θέμα 3^ο (2 μονάδες):

(α) Εξηγήστε ποιοτικά πως αλλάζει με τη θερμοκρασία η ενεργός διατομή των κρούσεων Coulomb σε ένα πλάσμα (αποφανθείτε δηλ. αν η ενεργός διατομή μειώνεται ή αυξάνεται όταν η θερμοκρασία αυξάνεται και δώστε το λόγο).

(β) Έστω σε ένα πλάσμα στη θέση της αλληλεπίδρασης Coulomb υπήρχε κάποια άλλη αλληλεπίδραση που δημιουργούσε εκτροπή κατά γωνία $\vartheta = 2 \arctan \frac{A}{b^n}$ όταν τα ηλεκτρόνια πλησίαζαν πρωτόνια με παράμετρο κρούσης b , όπου A και n σταθερές με $n > 1$.

(β₁) Ποια θα ήταν η σ_{large} ;

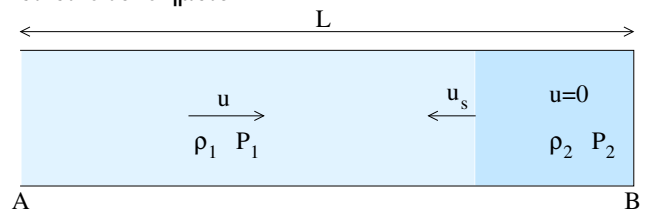
(β₂) Ποια θα ήταν η σ_{small} ;

Ποιες κρούσεις θα κυριαρχούσαν;

Θέμα 4^ο (2 μονάδες):

(α) Έστω υδροδυναμικό ωστικό κύμα με $u_t = 0$ ρευστού με πολυτροπικό δείκτη γ . Ποιος είναι ο λόγος u_1/u_2 των ταχυτήτων στο σύστημα της ασυνέχειας συναρτήσει του αριθμού Mach του υπερηχητικού μέρους;

(β) Μονατομικό ιδανικό ρευστό κινείται στο σωλήνα του σχήματος με ισχυρά υπερηχητική ταχύτητα 300 km/s. Τη στιγμή $t = 0$ ο σωλήνας κλείνει στο σημείο B.

(β₁) Σε πόσο χρόνο θα μηδενιστεί η ταχύτητα στο σημείο A που απέχει 10^7 cm από το B;

★ (β₂) Ποια θα ήταν η απάντηση αν στην αρχική ροή η ταχύτητα ήταν 300 km/s, αλλά η ταχύτητα του ήχου ήταν επίσης 300 km/s;

ΛΥΣΕΙΣ:

Θέμα 1^ο:

(α) Το ολοκλήρωμα Bernoulli είναι $h + \Phi_g = E =$ σταθερά, όπου $\nabla h = \frac{\nabla P}{\rho}$. Αντικαθιστώντας

$\Phi_g = E - h$ στην εξίσωση Poisson $\nabla^2 \Phi_g = 4\pi G\rho$ βρίσκουμε $\nabla^2 h = -4\pi G\rho$.

(β₁) Η ακτίνα εξαρτάται από τις ρ , P_c και τη σταθερά της παγκόσμιας έλξης G . Αντικαθιστώντας μονάδες στη σχέση $R \propto \rho^\alpha P_c^\beta G^\delta$ βρίσκουμε $[L] = \left(\frac{[M]}{[L]^3}\right)^\alpha \left(\frac{[M]}{[L][T]^2}\right)^\beta \left(\frac{[L]^3}{[M][T]^2}\right)^\delta$ (οι μονάδες της πίεσης βρίσκονται π.χ. από τη δυναμική πίεση $P = \rho u^2$ ενώ της σταθεράς G π.χ. από το νόμο Κέπλερ $\omega^2 = GM/r^3$), δηλ. σύστημα 1 = $-3\alpha - \beta + 3\delta$, 0 = $\alpha + \beta - \delta$, 0 = $-2\beta - 2\delta$ με λύση $\alpha = -1$, $\beta = 1/2$, $\delta = -1/2$ και επομένως

διαστατικά προκύπτει $R \propto \sqrt{\frac{P_c}{G\rho^2}}$.

(β₂) Για ασυμπέστο ρευστό η πυκνότητα είναι σταθερή και $h = \frac{P}{\rho}$, οπότε προκύπτει $\nabla^2 P =$

$$-4\pi G\rho^2 \Leftrightarrow \frac{1}{r^2} \frac{d}{dr} \left(r^2 \frac{dP}{dr} \right) = -4\pi G\rho^2 \Leftrightarrow r^2 \frac{dP}{dr} =$$

$$- \int 4\pi G\rho^2 r^2 dr = C_1 - \frac{4\pi G\rho^2 r^3}{3} \Leftrightarrow \frac{dP}{dr} =$$

$$\frac{C_1}{r^2} - \frac{4\pi G\rho^2 r}{3} \Leftrightarrow P = \int \left(\frac{C_1}{r^2} - \frac{4\pi G\rho^2 r}{3} \right) dr =$$

$$C_2 - \frac{C_1}{r} - \frac{4\pi G\rho^2 r^2}{6}, \text{ όπου } C_1 \text{ και } C_2 \text{ σταθερές}$$

ολοκλήρωσης. Στο κέντρο παίρνει την τιμή P_c , επομένως $C_1 = 0$ (για να μην απειρίζεται) και

$$C_2 = P_c. \text{ Άρα } P = P_c - \frac{4\pi G\rho^2 r^2}{6}.$$

Στην ακτίνα R του άστρου η πίεση μηδενίζεται (αφού ο χώρος έξω από το άστρο είναι κενός).

$$\text{Άρα } 0 = P_c - \frac{4\pi G\rho^2 R^2}{6} \Leftrightarrow R = \sqrt{\frac{3P_c}{2\pi G\rho^2}}.$$

(γ) Η παράγωγος της συνάρτησης $F(r)$, χρησιμοποιώντας την εξίσωση υδροστατικής ισορροπίας $0 = -\frac{dP}{dr} - \rho \frac{GM(r)}{r^2}$ και $\frac{dM(r)}{dr} = \rho 4\pi r^2$, προ-

κύπτει $\frac{dF}{dr} = -\frac{GM(r)^2}{2\pi r^5}$, δηλ. αρνητική.

Άρα $R > 0 \Leftrightarrow F(R) < F(0) \Leftrightarrow 0 + \frac{GM^2}{8\pi R^4} <$

$P_c + 0$, διότι στην επιφάνεια η πίεση μηδενίζεται και $M(R) = M$, ενώ στο κέντρο η πίεση είναι P_c

$$\text{και } \lim_{r \rightarrow 0} \frac{M(r)^2}{r^4} = \lim_{r \rightarrow 0} \frac{(\rho|_{r=0} 4\pi r^3/3)^2}{r^4} = 0.$$

Θέμα 2^ο:

(α) Αρχικά είναι $\mathbf{u} \times \mathbf{B} = uB_0 \hat{\omega}$ και $\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} =$

$$\nabla \times (\mathbf{u} \times \mathbf{B}) = B_0 \frac{\partial u}{\partial z} \hat{\phi} = -2B_0 \frac{\Omega \varpi z}{L^2} e^{-z^2/L^2} \hat{\phi}$$

οπότε θα δημιουργηθεί αζιμουθιακό πεδίο και μετά από μικρό χρονικό διάστημα t θα είναι

$$\mathbf{B} = \mathbf{B}|_{t=0} + \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} \Big|_{t=0} t = B_0 \hat{z} - 2B_0 \frac{\Omega t \varpi z}{L^2} e^{-z^2/L^2} \hat{\phi}.$$

Το αζιμουθιακό πεδίο που δημιουργείται δεν τροποποιεί την $\mathbf{u} \times \mathbf{B}$, επομένως σε κάθε μεταγενέστερο χρόνο θα ισχύει $\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} = -2B_0 \frac{\Omega \varpi z}{L^2} e^{-z^2/L^2} \hat{\phi}$ και $\mathbf{B} = B_0 \hat{z} - 2B_0 \frac{\Omega t \varpi z}{L^2} e^{-z^2/L^2} \hat{\phi}$.

Το πεδίο μπορεί να βρεθεί και με γενική επίλυση της διαφορικής $\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} = \nabla \times (\mathbf{u} \times \mathbf{B})$, αντικαθιστώντας

τη δοσμένη ταχύτητα και τη γενική μορφή $\mathbf{B} = B_\varpi(\varpi, \phi, z, t) \hat{\omega} + B_\phi(\varpi, \phi, z, t) \hat{\phi} + B_z(\varpi, \phi, z, t) \hat{z}$.

Η $\hat{\omega}$ συνιστώσα είναι $\frac{\partial B_\varpi}{\partial t} = -\Omega e^{-z^2/L^2} \frac{\partial B_\varpi}{\partial \phi}$ και

έχει γενική λύση $B_\varpi = F(\varpi, \phi - \Omega t e^{-z^2/L^2}, z)$. Λόγω της αρχικής συνθήκης $B_\varpi|_{t=0} = 0$ προκύπτει $F = 0$, δηλ. σε κάθε χρόνο ισχύει $B_\varpi = 0$.

Όμοια η \hat{z} συνιστώσα είναι $\frac{\partial B_z}{\partial t} = -\Omega e^{-z^2/L^2} \frac{\partial B_z}{\partial \phi}$

και έχει γενική λύση $B_z = G(\varpi, \phi - \Omega t e^{-z^2/L^2}, z)$. Λόγω της αρχικής συνθήκης $B_z|_{t=0} = B_0$ προκύπτει $G = B_0$, δηλ. σε κάθε χρόνο ισχύει $B_z = B_0$.

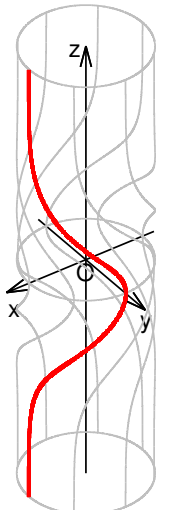
Η $\hat{\phi}$ συνιστώσα, χρησιμοποιώντας τις λύσεις που βρήκαμε $B_\varpi = 0$ και $B_z = B_0$, είναι $\frac{\partial B_\phi}{\partial t} =$

$$-2B_0 \frac{z}{L^2} \Omega \varpi e^{-z^2/L^2} \text{ και έχει γενική λύση } B_\phi = -2B_0 \frac{z}{L^2} \Omega t \varpi e^{-z^2/L^2} + H(\varpi, \phi, z).$$

Λόγω της αρχικής συνθήκης $B_\phi|_{t=0} = 0$ προκύπτει $H = 0$. Έτσι βρίσκουμε ότι το πεδίο σε κάθε χρόνο $t > 0$ είναι $\mathbf{B} = B_0 \hat{z} - 2B_0 \frac{\Omega t \varpi z}{L^2} e^{-z^2/L^2} \hat{\phi}$.

(β) Η ολοκλήρωση της $\frac{d\varpi}{B_\varpi} = \frac{\varpi d\phi}{B_\phi} = \frac{dz}{B_z}$ δίνει ότι

οι δυναμικές γραμμές έχουν εξίσωση $\varpi =$ σταθερά, $\phi = \Omega t e^{-z^2/L^2} +$ σταθερά. Για τη συγκεκριμένη γραμμή είναι $\varpi = L$ και $\phi = \Omega t e^{-z^2/L^2}$, όπου ο χρόνος δίνεται $t = \pi/2\Omega$. Για $|z| \gg L$ όπου δεν υπάρχει περιστροφή είναι πάντα $\phi = 0$, δηλ. η γραμμή έχει πακτωμένα «άκρα» τα σημεία $x = L, y = 0, z = \pm\infty$. Στα ενδιάμεσα z η γραμμή έχει περιστραφεί κατά $\phi = \frac{\pi}{2} e^{-z^2/L^2}$, μένοντας πάντα πάνω στον κύλινδρο $\varpi = L$.

Λόγω της εκθετικής πτώσης πρακτικά η γωνία αυτή δεν είναι μηδενική μόνο στην περιοχή $|z| \lesssim 2L$. Στο επίπεδο $z = 0$ η γραμμή έχει στραφεί κατά γωνία $\pi/2$ και άρα περνά από το σημείο $x = 0, y = L, z = 0$.

$$(\gamma) \quad \mathbf{S} = \frac{c}{4\pi} \mathbf{E} \times \mathbf{B} = -\frac{(\mathbf{u} \times \mathbf{B}) \times \mathbf{B}}{4\pi} = -\frac{(\mathbf{u} \cdot \mathbf{B})\mathbf{B} - B^2\mathbf{u}}{4\pi}.$$

Στην \hat{z} κατεύθυνση είναι $S_z = -\frac{uB_\phi B_z}{4\pi} = \frac{B_0^2 \Omega^2 \omega^2 z t}{2\pi L^2} e^{-2z^2/L^2}$. Εκφράζει την ροή ενέργειας από την περιοχή περιστροφής κοντά στο επίπεδο $z = 0$ προς μικρότερα και μεγαλύτερα z . Η ενέργεια αυτή αποθηκεύεται στο μαγνητικό πεδίο, του οποίου η ενεργειακή πυκνότητα $B^2/8\pi$ αυξάνει με το χρόνο.

Θέμα 3^ο:

(α) Όσο αυξάνεται η θερμοκρασία τόσο μειώνεται η γωνία εκτροπής (γιατί τα φορτία έχουν μεγάλη ταχύτητα και επηρεάζονται λιγότερο από τις δυνάμεις Coulomb), άρα οι κρούσεις είναι ασθενέστερες, δηλ. μειώνεται η ενεργός διατομή.

(β₁) $\vartheta = \pi/2$ αν $b_{\pi/2} = A^{1/n}$, άρα $\sigma_{\text{large}} = \pi b_{\pi/2}^2 = \pi A^{2/n}$.

$$(\beta_2) \quad 1 \approx \sum \vartheta^2 = \int \vartheta^2 dN = \int \vartheta^2 n u t 2\pi b db.$$

Για κρούσεις μικρής εκτροπής $\vartheta \approx 2A/b^n$ και η σχέση $n\ell\sigma = 1$ με $\ell = ut$ δίνει $\sigma_{\text{small}} = \frac{1}{nut} = \int_{A^{1/n}}^{\lambda_D} \vartheta^2 2\pi b db \approx \int_{A^{1/n}}^{\lambda_D} \frac{4A^2}{b^{2n}} 2\pi b db = \frac{4\pi A^2}{n-1} [-b^{2-2n}]_{A^{1/n}}^{\lambda_D} \approx \frac{4\pi A^{2/n}}{n-1} = \frac{4}{n-1} \sigma_{\text{large}}$.

Οι σκεδάσεις μικρών γωνιών είναι πιο σημαντικές αν $\sigma_{\text{small}} > \sigma_{\text{large}} \Leftrightarrow n < 5$.

Θέμα 4^ο:

(α) Λόγω της $\rho_1 u_1 = \rho_2 u_2$ είναι $\frac{u_1}{u_2} = \frac{\rho_2}{\rho_1} = r$ όπου

$$r = \frac{\gamma + 1}{\gamma - 1 + 2/M_1^2} \text{ ο λόγος συμπίεσης.}$$

(β) Ωστικό κύμα θα ξεκινήσει τη στιγμή $t = 0$ από το Β, θα κινείται με ταχύτητα u_s προς τα αριστερά και θα χωρίζει την στατική περιοχή κοντά στο Β από την υπερηχητική ροή αριστερά. Στο σύστημα του κύματος οι ταχύτητες των δύο μερών θα είναι $u_1 = u + u_s$ αριστερά και $u_2 = u_s$ δεξιά (και οι δύο με φορά προς τα δεξιά). Ισχύει $\frac{u_1}{u_2} = r$,

δηλ. $\frac{u + u_s}{u_s} = \frac{\gamma + 1}{\gamma - 1 + 2/M_1^2}$ με τον αριθμό Mach

$$M_1 = \frac{u_1}{c_{s1}} = \frac{u + u_s}{c_{s1}}.$$

(β₁) Αν $M_1 \gg 1$ και $\gamma = \frac{5}{3}$ είναι $r = 4$ οπότε

$$\frac{u + u_s}{u_s} = 4 \Leftrightarrow u_s = \frac{u}{3} = 10^7 \text{ cm/s.} \quad \text{Το κύμα}$$

θα φτάσει στο Α μετά από χρόνο $\frac{L}{u_s}$, δηλ. σε ένα δευτερόλεπτο.

(β₂) Αν η ροή δεν είναι ισχυρά υπερηχητική η σχέση που δίνει την ταχύτητα του κύματος είναι $\frac{u + u_s}{u_s} = \frac{\gamma + 1}{\gamma - 1 + \frac{2c_{s1}^2}{(u + u_s)^2}}$. Γράφεται σαν τρι-

ώνυμο $(u + u_s)^2 - \frac{\gamma + 1}{2} u(u + u_s) - c_{s1}^2 = 0$. Η θετική

$$\text{λύση είναι } u_s = -\frac{3 - \gamma}{4} u + \sqrt{\left(\frac{\gamma + 1}{4} u\right)^2 + c_{s1}^2} =$$

$2.6 \times 10^7 \text{ cm/s}$ και ο χρόνος $\frac{L}{u_s} = 0.38 \text{ s}$.